จากการตรวจสอบเชื้อราที่เป็นเอนโดไฟต์ชนิดหลักของต้นแปะก๊วย (Ginkgo biloba L.) และการสำรวจความถี่ของการตรวจพบเชื้อราดังกล่าว โดยทำการแยกเชื้อราจากส่วนต่างๆ ของ แปะก๊วยที่ไม่แสดงอาการของโรค ได้แก่ ใบ ก้านใบ และกิ่งอ่อน ในระหว่างเดือนเมษายน 2547 ถึงเดือนพฤศจิกายน 2547 พบว่าภายหลังจากวิธีการฆ่าเชื้อที่ผิวโดย 1% sodium hypochlorite (NaOCl) สามารถแยกเชื้อราเอนโดไฟต์ได้รวม 10 ชนิด ได้แก่ Alternaria sp., Cladosporium sp., Colletotrichum sp., Fusarium sp., Pestalotiopsis sp., Peyronellaea sp., Phoma sp., Phomopsis sp., Phyllosticta sp., yeast และเชื้อราที่ไม่สามารถบ่งชนิดได้ (สร้างเฉพาะเส้นใยเพียงอย่างเดียว) อีกจำนวนหนึ่ง จากเชื้อราทั้ง 10 ชนิดข้างต้นพบว่ามีเชื้อรา 2 ชนิดที่แยกพบบ่อย คือ Phomopsis sp. ที่แยกพบได้มากที่สุดจากกิ่งอ่อน (71.48%) แต่พบได้น้อยในใบ (2.78%) และก้านใบ (4.56%) และ เชื้อรา Phyllosticta sp. ที่แยกพบได้มากจากใบ (12.56%) และก้านใบ (12.33%) แต่ไม่สามารถ แยกได้จากกิ่งอ่อน ซึ่งจากผลการทดลองดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการแพร่กระจายของเชื้อรา เอนโดไฟต์มีความเฉพาะเจาะจงต่อชนิดของเนื้อเยื่อพีชอาศัย และเชื้อราทั้งสองชนิดได้แก่ Phomopsis sp. และ Phyllosticta sp. จัดเป็นเชื้อราเอนโดไฟต์ชนิดหลักในพีชแปะก็วย

เมื่อทำการสำรวจการเปลี่ยนแปลงของปริมาณเชื้อราในใบ และก้านใบของแปะก๊วย
ภายหลังจากใบร่วงสู่พื้นใหม่ๆ จนถึงระยะที่ใบร่วงหล่นเป็นเวลานาน และเริ่มย่อยสลายภายใน
ระยะเวลา 1 ปี ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2546 ถึงเดือนกันยายน 2547 พบว่าสามารถแยกเชื้อรา
ได้ทั้งสิ้น 16 ชนิค ได้แก่ Alternaria sp., Aureobasidium sp., Cladosporium sp. 1, Cladosporium
sp. 2, Colletotrichum sp., Discosia sp., Epicoccum sp., Fusarium sp., Massarina sp.,
Nigrospora sp., Pestalotiopsis sp., Peyronellaea sp., Phoma sp., Phomopsis sp., Phyllosticta
sp., yeast และเชื้อราบางชนิคที่สร้างเฉพาะเส้นใยอย่างเดียวที่ไม่สามารถบ่งชนิคได้ ซึ่งเมื่อพิจารณา
แบบแผนความต่อเนื่องของเชื้อราเอนโคไฟด์ชนิคหลักของแปะก๊วย ในระยะที่ใบมีการย่อยสลาย
พบว่าเชื้อรา Phomopsis sp. จะแยกพบได้น้อยในระยะแรกที่ใบเพิ่งจะร่วง แต่เมื่อเวลาผ่านไป
กลับพบเชื้อมากขึ้นในระยะที่ใบมีการย่อยสลาย ส่วนเชื้อรา Phyllosticta sp. จะแยกพบได้น้อย
ในช่วงที่ใบเพิ่งจะร่วง และมีแนวโน้มลคลงเรื่อยๆ จนในที่สุดไม่สามารถแยกพบเชื้อนี้ได้อีก
เมื่อขบวนการย่อยสลายของใบคำเนินต่อไป จากแบบแผนความต่อเนื้องนี้สามารถคาคคะเน
ได้ว่าเชื้อราเอนโคไฟต์ชนิคหลักของแปะก๊วยมีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวย่อยสลายเริ่มด้น
ในขบวนการย่อยสลายของใบแปะก๊วย

To determine the dominant endophytic fungi of ginkgo (Ginkgo biloba L.) and to monitor their isolation frequency, fungi were isolated from living symptomless organs of ginkgo including leaves, petioles and current-year twigs during vegetation period, from April 2004 to November 2004. After surface sterilization with 1% sodium hypochlorite (NaOCl), 10 fungal taxa were isolated including Alternaria sp., Cladosporium sp., Colletotrichum sp., Fusarium sp., Pestalotiopsis sp., Peyronellaea sp., Phoma sp., Phomopsis sp., Phyllosticta sp., yeasts and a few sterile mycelia. Of the 10 fungal taxa obtained, 2 were most frequently isolated. The first one, Phomopsis sp. was isolated most frequently from twigs (71.48%) but low frequently from leaves (2.78%) and petioles (4.56%). The second, Phyllosticta sp. was isolated frequently from leaves (12.56%) and petioles (12.33%) but was never isolated from twigs. The organ-specific distribution of the fungal species in the host plant was apparent. The two fungal species noted above were considered to be the dominant endophytic fungi of ginkgo.

To investigate the succession of endophytic fungi on leaf litter, fungi were isolated from leaves and petioles of freshly fallen and decomposing leaves of ginkgo during 1 year period, from November 2003 to September 2004. A total of 16 fungal taxa were isolated including Alternaria sp., Aureobasidium sp., Cladosporium sp. 1, Cladosporium sp. 2, Colletotrichum sp., Discosia sp., Epicoccum sp., Fusarium sp., Massarina sp., Nigrospora sp., Pestalotiopsis sp., Peyronellaea sp., Phoma sp., Phomopsis sp., Phyllosticta sp., yeasts and a few sterile mycelia. Successional trends of two dominant endophytic fungi of ginkgo were observed during decomposition from freshly fallen to decomposing leaves. The sum of frequencies of Phomopsis sp. was decreased temporarily on freshly fallen leaves and was increased on decomposing leaves while sum of frequencies of Phyllosticta sp. was decreased from freshly fallen to decomposing leaves. The ability of dominant endophytic fungi to act as a pioneer decomposer was found to be considerable.